

[Madsen-Mygdal.]

til Trods for at Danmark har en Beliggenhed, der er mere betydningsfuld og derfor ogsaa mere udsat end de andre nordiske Landes.

Regeringen vil dog vel ikke hævde, at vore Nabo, Brødrefolk, er mindre fredsvendlige end vi? Der maa da altsaa være en anden Begrundelse for den Stilling, de indtager. Jeg tror, at Regeringen gør vel i at prøve paa at finde denne Begrundelse og forstaa den, f. Eks. at finde ud af, hvorfor svenske Socialdemokrater indtager det samme Standpunkt med Hensyn til Neutralitetsforsvaret som det danske Venstre. Jeg anbefaler en Undersøgelse af, om det alligevel ikke, alle Forhold taget i Betragtning, er det for vort Land mest tjenlige, at vi holder os paa Linie med de andre nordiske Lande.

Jeg mindes fra Provisoricaarene, at det gamle Højre ikke sjældent fremsatte den Beskyldning mod alle dem, der ikke kunde være Tilhængere af Københavns Befæstning, at de savnede Fædrelandskærlighed. Det var ikke særlig tiltalende; og jeg tror ogsaa nok, det kan siges, at der senere har været Enighed om at tage Afstand fra saadanne Beskyldninger. Men mindst lige saa utiltalende og af ganske samme Beskaffenhed er det, naar Socialdemokraterne i vore Dage vil give det Udseende af, at de er de eneste sande Fredsvenner, og at alle vi andre, der er Modstandere af deres forkrøblede Forslag, der ikke kan bruges til noget som helst, men alligevel koster en Masse Penge, skulde være Tilhængere af Krig, af Folkemord, som det saa smukt hedder i Agitationens Billedsprog.

Hvordan er nemlig det virkelige Forhold i denne Henseende? Det virkelige Forhold er, at den største Fare for Fredens Bevarelse opstaar netop ved disse isolerede Tilfælde af Afrustning, samtidig med at alle andre Lande opretholder Rustningerne, og Faren er naturligvis størst for det Land, der vover Eksperimentet. Det virkelige Forhold er, at den eneste Vej til Sikring af Freden er den *almindelige* Nedrustnings Vej, naar en Gang den Vej bliver gjort farbar, ikke ved Taler og Kommissionsbehandlinger, men gennem en forudgaaende moralsk og økonomisk Afrustning.

Og dersom dette skal ske gennem Folkeforbundets Virksomhed, er Betingelsen den, at alle de deltagende Nationer staar sammen, staar solidarisk sammen i Samarbejdet derfor og betragter sig som et Led i en og samme Kæde, hvis Styrke er afhængig af de enkelte Leds Styrke. Og det Land, som bryder ud af Kæden, fremmer ikke Fredstanken. Den almindelige

Nedrustning er Vejen, men den isolerede Afrustning ændrer aldeles ikke den almindelige Verdenssituation, og den betyder med Hensyn til Fredens Sikring netop det modsatte af det, den foregiver at tilsigte.

Forsvarsministeren var saa venlig at henvende sig til Venstre og udtale, at han var villig til Forhandling med Venstre om en kommende Forsvarsordning. Men det var tydeligt, at Ministeren ikke var modt frem med store Forventninger, idet hans Betragtninger nærmest gik ud paa, at han ønskede endnu i mange Aar at være Minister for et Forsvar, som Aar for Aar forringes. Ministeren kunde tænke sig, at en Million mere eller mindre — det var formodentlig mere, han mente — var nødvendig. Men saa fjøede Ministeren til højtideligt og truende: Men Valgdagen binder.

Hvad Socialdemokratiets Valgdag binder til, er mig nu ikke umiddelbart indlysende. Hele deres Valgagitation med Hensyn til dette Spørgsmaal var blot en eneste stor Fraadsen i Giftgas og Krigsrædsler uden Sammenhæng med noget konkret Forslag og uden Forbindelse med noget som helst af det, der er Realiteten i dansk Neutralitetsforsvar. Det er meget godt, at der skal tages Hensyn til Valgagitationen. Men betyder Statsministerens Udtalelser i Folkeforbundet da slet ingenting? Gaar det an, at Landets ansvarlige Statsminister afgiver højtidelige Forsikringer udadtil, naar Forsvarsministeren bagefter lægger det til Side af Hensyn til Valgagitationen.

Jeg skal om denne Sag paa mit Partis Vegne sige, at vi er rede til at forhandle om Ordningen af vort Forsvar med en hvilken som helst lovlige Regering, ogsaa den nuværende. Men jeg beder samtidig Forsvarsministeren være forvissat om, at et Forslag som det nu forelagte, der aabenbart for hele Verden kun gaar ud paa et Skinforsvar, et Forslag, der lader Danmark fremtræde overfor Udlandet som et Land, der vel vil have sine Rettigheder, men ikke vil bringe Ofre paa Linie med de andre Nationer, og et Forslag, som anbringer vort Land i en isoleret Faresituation, ønsker vi ikke at have noget Medansvar for.

I Forbindelse med Folkeforbundets Virksomhed omtalte Statsministeren, at der var et Misforhold mellem de vedtagne og de ratificerede Konventioner, og Statsministeren fremsatte senere i Programtalen en Bebudelse af, at Ministeriet vilde fremsætte Forslag om Ratifikation af forskellige Konventioner.

Heroverfor ønsker jeg at udtale, at naar Regeringens Forslag i saa Henseende kommer til at foreligge, vil Venstre tage Stilling til